

ת"פ 15338/09/18 - מדינת ישראל נגד מוהנד מטריה

ת"פ 15338-09-18
תאריך: ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם

מוהנד מטריה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ראופה קאסם

הנאשם וב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

מתורגמן בית המשפט מחמד טחאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו שוד, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

2. לא נמצא טעם לפרט את כל שצוין בכתב האישום, ועם זאת, נכון ליתן ביטוי בתמצית הדברים. בליל 18.8.18 הגיע הנאשם עם שני אחרים (שכלפיהם בהעדר זיהוי ודאי לא הוגש כתב אישום), וכשכולם רעולי פנים, חבושים בכובעים ולבושים מעילים למכולת במחנה הפליטים שועפט. זאת, כשהנאשם והאחרים מצוידים בכלי הנחזה להיות אקדח, סכין ותיק גדול. במכולת שהה עובד שהוגדר בכתב האישום כמתלונן. יחד עם עמיתיו וכשהיו כל הנ"ל מבצעים בצוותא, נכנס הנאשם למכולת, וכלשון כתב האישום, שעטו אלה לעבר הקופה ולעבר העובד. אחד האחרים משך את המתלונן למרכז החנות, נאבק עימו והפילו ארצה. במקביל ניגשו הנאשם ומעורב אחר לקופה, והחלו לרוקנה. במהלך האירוע עמד הנאשם בתוך החנות בסמוך לדלת וצפה לעבר הרחוב. עם סיום ריקון הקופה ולאחר שלקחו השודדים סיגריות, פנו הנאשם והאחרים להימלט מהמקום. בדרך החוצה אף בעטו האחרים בראשו של העובד ששהה במקום, וכתוצאה מכך נחבל אותו עובד, מתלונן, ונזקק לטיפול רפואי. בעקבות האירוע לקחו השודדים, הנאשם והאחרים, מזומן בסך של 3,250 ₪ וסיגריות בשווי של 2,500 ₪. לבסוף חילקו השודדים את השלל ביניהם.

3. הגם שטענה המאשימה למתחם ענישה אותו ביקשה לקבוע על הטווח שבין שלוש שנים לבין חמש שנות מאסר, נתברר בסופו של יום לבית המשפט, שעל הפרק הסכמה מצד התביעה להגביל את דרישתה העונשית לשלוש שנות מאסר. על פי הלכת שפרנוביץ (ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל) על הפרק, אפוא, למעשה, הסכמה בדבר תקרת העונש ובנסיבות אלה, לא נדרש בית המשפט לדיון במתחם הענישה. אצא לפיכך מנקודת מוצא שדרישת המאשימה הינה לשלוש שנות מאסר הוא הרף שנקבע ע"י הצדדים בהסכמה כרף הענישה העליון.

4. במוקד טענות ההגנה, העובדה שעל הפרק נאשם שאין לחובתו עבר פלילי כלשהו. יתר על כן, הודגש, שקיבל הוא את האחריות למעשיו, דבר הנלמד, מדרך העולם, גם מהודאתו בפני בית המשפט. במקביל ובנוסף, נטען לגילו של הנאשם - בגיר צעיר לכל דבר ועניין, שבמועד בו בוצעה העבירה עדיין לא היה בן 19. במאמר מוסגר אציין, שער אני להסתייגויות מסוימות הכלולות בתסקיר שהוגש בעניינו ביחס לקבלת האחריות על ידו, ואולם, כעניין שבמדיניות, משעה שהודה הנאשם בפני בית המשפט, בוודאי, בהיותו מיוצג, נכון וראוי לראותו כמי שקיבל את האחריות למעשיו. אף מדבריו האחרונים בבית המשפט למדתי שכך הם פני הדברים.

5. על שולחן בית המשפט תסקיר שנערך ע"י שירות המבחן. במצוות המחוקק אמנע מפירוט האמור בתסקיר ואסתפק בכך שאציין, שיש בדברים כדי ללמד את בית המשפט על נסיבות חיים מורכבות ועל קשיים במישור האישיותי, שגם אותם אמנע מלפרט. על יסוד כל האמור, הגיע שירות המבחן לכלל מסקנה, שיתקשה הוא לבוא בהמלצה ממשית בעניינו של הנאשם. עם זאת, ניתן ביטוי להערכת קצין המבחן שנכון לייחס משקל לגילו הצעיר של הנאשם, להעדר עבר פלילי ועוד צוין שהתרשם קצין המבחן מאופיו של הנאשם כ'נגרר'. התסקיר אף משקף חשש שתקופת מאסר ממשית תגרום לניצולו ותעניק את החשש להתגבשות דפוסים עברייניים.

6. בבית המשפט התייצב כעד, בעל המכולת. עד זה הוגדר, אומנם, ע"י הסנגור הנכבד, כמתלונן, וביקש הוא ללמד לדבריו על כך שבין משפחתו לבין משפחת הנאשם, יושרו ההדורים. עם זאת, היה בעדות זאת כדי להותיר בבית המשפט רושם נוגה משהו. צדק ב"כ המאשימה עת ביקש לבחון עד כמה באמת נכון לראות בבעל המכולת, בהיתן שכר, עד הגנה אמין, אפילו במישור העונש. מחקירתו של בעל המכולת למדנו, שאם בכלל, הרי שניתן לראותו כמי שפוצה אישית ע"י משפחתו של הנאשם, אך מעבר לכך, לא ידע אף לומר את

שמו של אותו עובד שהוא היה זה שהוגדר ע"י המאשימה בכתב האישום, בצדק, כמתלונן. היה זה העובד שאיום ונפגע, וגם אם במישור הרכושי, אולי, יכול בית המשפט לראות בבעל המכולת כנפגע נוסף או מתלונן, עדיין על הפרק אותו עובד שאיום והותקף, ולא ניתן לראות בעדות אופי מעט תמוהה זו כרלוונטית לגביו.

7. הדיון המסכם.

א. על כנם כל דברי ב"כ המאשימה, שעל הפרק עבירה חמורה, ושוד מכולת בשעות הלילה מחייב ענישה הולמת, מרתיעה וממשית, בפרט כשמתבצע הדבר בצוותא עם אחרים, באמצעות סכין וכלי הנחזה להיות אקדח, ובפרט ובפרט, כשמי שהיה במכולת באותה עת, אותו עובד, אף הופך לקורבנם של האחרים שבעטו בו [ראה ע"פ 1698/16 **יוהנס דמלאו נ' מדינת ישראל**; ע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל**]. בהסכמת הצדדים, אף צפה בית המשפט גם בתיעוד חזותי קצר של השוד (ממצלמה שהייתה מותקנת במכולת).

ב. ועם זאת, ראוי לייחס משקל מצטבר לטענות ההגנה השונות. ראשית, כעניין שבמדיניות ראוי לייחס משקל של ממש להודאת נאשם, ומה גם שעל הפרק הודאה שנתקבלה בשלבים המוקדמים של החקירה והמשפט. כאמור, על הפרק, נאשם שהודה, התחרט וקיבל את האחריות למעשיו. בנקודה זו אף אוסיף משלי, בין היתר על רקע דבריו המפורשים של קצין המבחן, שנותנת הדעת שייתכן ונאשם זה נגרר אחר שני עמיתיו; שנית, יצוין גילו של הנאשם - בגיר צעיר, היינו נאשם בגיל המצדיק התחשבות. וכל זאת, בפרט ובפרט, כשעל הפרק נאשם שאין לחובתו עבר פלילי קודם מכל סוג שהוא. כאמור, מבין שירות המבחן שממסר בפועל, אין מנוס, אך סבור קצין המבחן, שבכל הקשור לתקופת המאסר, שאכן תוטל על הנאשם, ראוי לבית המשפט להימנע ממיצוי הדין עימו.

ג. תקופת המעצר של הנאשם תנוכה מתקופת המאסר שתיגזר, כמקובל. בתוך כך הובא לידיעתו, שבתקופה מסוימת היה הנאשם במעצר תחת פיקוח אלקטרוני שהופר. באשר לא הוואשם הנאשם במישור זה, אמנע מלראות בהפרת מעצר הבית המפוקח כשיקול לחובתו, ועם זאת, בנסיבות אלה, אמנע מלשקול התחשבות בתקופת מעצר הבית. היינו, כי בניגוד להליכים אחרים בהם נכון בית המשפט לניכוי מסוים מתקופת המאסר בגין מעצר הבית

בפיקוח אלקטרוני, לא יעשה כן במקרה זה. תקופת המעצר עצמה, מתחלקת לשני שלבים, קודם הפיקוח האלקטרוני (מיום 30.8.18 - 25.10.18; ובסך הכל 57 ימים) ולאחריו, משברח הנאשם ונעצר ביום 5.1.19. תקופות אלו אכן ינוכו מתקופת המאסר.

ד. לשאלת הפיצוי למתלונן. בעל המכולת, אומנם, וויתר לחלוטין על כל בקשה במישור זה, לאחר שטען שפוצה. ברם, בכתב האישום, היה זה העובד שלו, שהוגדר כמתלונן. עובד זה לא פוצה בדבר, ואשוב ואזכיר כי בעל המכולת, משום מה, אף לא ידע לזכור את זהותו ואת שמו. אלה נסיבות בהן מי שנקלע לסכנה הפיזית והאישית, מי שחווה את השוד ומי שחווה את הסכין המאיימת כלפיו, זכאי לפיצוי. גזר הדין יישקף זאת.

8. סוף דבר גוזר אני כדלקמן:-

א. מאסר לתקופה של 18 חודשים. המאסר יחושב מיום 5.1.19, אך בניכוי תקופת מעצרו הראשונה, 57 ימים.

ב. כמו כן, ירצה הנאשם עשרה חודשי מאסר, אם יעבור בשנתיים שלאחר שחרורו, עבירה נוספת על סעיף ג' לפרק י"א של חוק העונשין.

ג. הנאשם אף ישלם פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן, כהגדרתו בסעיף 3 לכתב האישום ואשר פרטיו יועברו למזכירות באחריות המאשימה. זאת, ב- 10 תשלומים מיום 1.7.19.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים.